

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

100.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. Пятница. 16-го Декабря — 1838 — Wilno. Piątek. 15-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Декабря.

Вчера былъ только вожделенный, торжественный день, въ который, по благословенію Всевышшаго, нашъ Государь и Августѣйшая Его Супруга насладились неописанною радостью родительской нѣжности, обручивъ Первородную Дщерь Свою съ избраннымъ Ими и Ею, по внушенню истиннаго уваженія и по влечеию сердца, а не по расчетамъ политики и временныхъ видовъ. Нашему Государю, подавшему, при самомъ вступлении Своемъ на Престолъ, примѣръ великодушнаго самоотверженія, первый и единственный во Всемірной Исторіи, Всевышша Благость даровала возможность въ первомъ бракѣ дѣтей Его воспользоваться правами, которыхъ даны всякому изъ Его подданныхъ, и предоставлены немногимъ изъ Вѣнчанныхъ Глазъ, внять гласу любви и склонности душевной. Россія велика, богата и могущественна; она не имѣетъ надобности въ новыхъ пріобрѣтеніяхъ; имѣть одно желаніе видѣть счастіе своего Монарха и Его Свѣтлаго Семейства, видѣть награду Ему отъ Бога за блага, которыхъ Онъ каждодневно, ежеминутно изливаетъ на любезныхъ Ему вѣрноподданныхъ, и это желаніе иныне вполнѣ совершается. Юный Герцогъ Лейхтенбергскій получаетъ руку Царственная Дщери, и съ тѣмъ вмѣстѣ становится сыномъ Русскаго Царя и Россіи, которой Онъ отныне посвящаетъ и жизнь, и сердце, и труды, оставаясь въ ней на службѣ Государя, Своего Отца, и не разлучая съ Родителями нѣжной дочери, которая не могла рѣшиться оставить дорогое отечество и возлюбленныхъ своихъ Родителей.

Громъ пушечныхъ выстреловъ съ Петербургскій крѣпостиозвѣстилъ намъ о благополучно совершившемся обрученіи. Лишь только смерклось, западла во всемъ городѣ блестательная иллюминація. Толпы народа весело прогуливались по освѣщенными улицамъ. Государю Императору благоугодно было посѣтить въ сей день Большой Театръ для того, чтобы Петербургская публика, и кромѣ тѣхъ особъ, которыхъ имѣютъ пріѣздъ ко Двору, могла насладиться лицезрѣніемъ Высоко-Обрученной Четы, въ сей день торжества и общей радости. Всѣ мѣста театранаполнены были великодушно и роскошно одѣтыми, дамами и мужчинами въ парадныхъ мундирахъ и лентахъ. Взоры всѣхъ съ нетерпѣніемъ устремлены были на большую Императорскую ложу. Въ восемь часовъ общее движеніе зрителейозвѣстило о прибытии Царской Фамиліи. Встутили въ ложу Государыня Императрица, Государь Императоръ, Великая Княжна Марія Николаевна съ Женихомъ Своимъ, Великая Княгиня Елена Павловна и Великій Князь Михаилъ Павловичъ. Всѣ зрители встали съ мѣстъ своихъ, и громъ радостныхъ рукоплесканій и усердныхъ кликовъ потрясъ своды залы. По общему требованію, оркестръ засигралъ народный гимнъ, въ продолженіе котораго радостные взоры всѣхъ приступавшихъ жадно вперились въ лики дражайшихъ Россіи Царственныхъ Особъ, и въ Ихъ глазахъ читали общее счастіе! Всѣ мы торжествовали семейный праздникъ, всѣ раздѣляли благородное, сер-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 5-go Grudnia.

Wczora byl ten dzien pożdany, uroczysty, w którym, z błogosławieństwa Najwyższego, nasz MONARCHA, i Najjaśniejsza Jego Małżonka, uzyli w niepodobnej do opisania radości uczuć rodzicielskich, zaręczyszy Pierworodną Swą Córką z wybranym przez Nici i przed Nią, z natchnienia prawdziwego szacunku i skłonności serca, nie zaś z rachunków polityki i czasowych widoków. MONARCHĘ naszego, który, przy samém Swojém wstąpieniu na Tron, dał przykład wielkodusznego poświęcenia się, pierwszy i jedyny w Historii Świata, fakta Najwyższego udarowała moźliwość w pierwszym zawarciu związków małżeńskich Jego dzieci, uzyć praw, które są dane każdemu z Jego poddanych, i pozwolone nie wielu z Głów Koronowanych, usłuchać głosu miłości i serdecznej skłonności. Rossya jest wielka, bogata i potężna; ona nie ma potrzeby nowych nabycisków; ma jednak tylko żądzę widzieć szczęście swego MONARCHY i Najjaśniejszej JEGO Rodziny, widzieć Jego nagrodę od Boga za dobro, które codziennie, co chwilę zlewa na ukochanych Mu wiernych poddanych, i ta żądza zupełnie się dzisiaj spełnia. Młody Książę Leuchtenbergski otrzymuje rękę Córki Monarszej, i staje się przytym synem Ruskiego MONARCHY i Rosyi, dla której odtąd poświęca on życie, i serce i trudy, zostając w niej w służbie CESARZA, Swojego Ojca, i nie rożczaając z Rodzicami czułej córki, która nie mogła się odwalić opuścić drogą ojczyznę i ukochanych swoich Rodziców.

Huk wystrzałów działowych z twierdzy Petersbarskiej, obwieścił nam o szczęśliwie dopełnionych zaręzcynach. Zaledwo tylko zmierzchać poczęto, w całym mieście świąteczna zajaśniała illuminacja. Tłamy ludu wesoło przechadzały się po oświeconych ulicach. CESARZOWI JEGO Mości podobało się odwiedzić w tym dniu Wielki Teatr dla tego, aby publiczność Petersburska, i oprócz tych osób, które mają wstęp do dworu, mogła cieszyć się z oglądania obyczajów Wysoko-zaręczonej Pary, w tym dniu uroczystym i powszechnie radośnym. Wszystkie miejsca teatru napelnione były przez wspaniałe i zbytkownie ubrane Damy, i mezczyzn w paradnych mundurach i wstęgach orderowych. Oczy wszystkich z niecierpliwością zwrócone były na wielką CESARSką lożę. O godzinie ósmej powszechny ruch widzów obwieścił o przybyciu Rodziny CESARSKIEJ. Weszli do loży CESARZOWA JEJ Mość, CESARZ JEGO Mość, WIELKA XIĘŻNICKA MARIA NIKOŁAJEWA NAZ SWOIM OBLUBIENIEM, WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWEŁOWNA I WIELKI XIĘŻ MICHAŁ PAWEŁOWICZ. Wszyscy Spektatorowie powstały z miejsc swoich, a odgłos radośnego bicia w dlonie i serdecznych okrzyków rozległ się pod sklepieniami sali. Na powszechnie żądanie, orkiestra zagrała hymn narodowy, w ciągu którego radośnie spojrzenia wszystkich obecnych chciwie zwrócone były na oblicza najdroższych Rossi Osób Panujących, i w Ich oczach powszechnie wyczytywali uszczęśliwienie. Wszyscy obchodziliśmy familią uroczystość, wszyscy podzieliliśmy szlachetną, serdeczną ra-

